

Warszawa, 12 czerwca 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F 426 23/00 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 22953.

Kl. 72 d, 17/08.

Aleksander Wachs
(Kraków, Polska)
i Józef Faber
(Kraków, Polska).

Zapalnik iglicowy do min.

Zgłoszono 3 września 1934 r.

Udzielono 11 marca 1936 r.

Znane zapalniki iglicowe do min posiadają zabezpieczenie w postaci zawlecзки, po której wyciągnięciu następuje uderzenie iglicy w spłonkę pod wpływem ściśniętej poprzednio sprężyny. Wyciąganie zawlecčki wymaga urządzenia pomocniczego, czasami bardzo skomplikowanego ze względu na miejsce umieszczenia miny (różne zespoły sznurków, desek, pali, skrzynek, gwoździ i t. d.), które odpowiednio potrzeba zamaskować, wskutek czego wartość tego urządzenia pomocniczego, a tem samem skuteczność działania miny, jest zależna w wysokim stopniu od doświadczenia i wprawy obsługi, a przygotowanie miny do działania wymaga dużo czasu.

Wszystkie powyższe wady usuwa niniejszy wynalazek, który dotyczy zapalnika iglicowego do min, wyróżniającego się tem, że uderzenie iglicy w spłonkę następuje pod wpływem ściśniętej sprężyny, umieszczonej wewnątrz zapalnika, po naciśnięciu wystającego kapturka, umieszczonego na wystającym z zapalnika trzpieniu. Siła, potrzebna do uruchomienia zapalnika, daje się regulować dowolnie przez odpowiedni dobór drutu zabezpieczającego. Transport odbywa się bez wspomnianego wyżej trzpienia z kapturkiem, wskutek czego nieprzewidziane wstrząsy i uderzenia nie mogą w żadnym przypadku wywołać wybuchu spłonki.

Ze względu na umieszczenie całego mechanizmu wewnątrz zapalnika, z którego wystaje nazewnątrz tylko trzpień z kapturkiem, cały zapalnik jest w zupełności szczelny, a tem samem przy odpowiednim doborze materiału całkowicie odporny na wpływy atmosferyczne i chemiczne.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono zapalnik według wynalazku w przekroju podłużnym i w stanie gotowym do użytku.

Zapalnik jest umieszczony w osłonie 5, do której zdołu jest przytwierdzona rurka 6, zawierająca spłonkę. U góry osłona jest połączona zapomocą gwintu z pokrywą 2. Pokrywa 2 jest zaopatrzona wzdłuż osi podłużnej w walcowy kanał, w który wchodzi trzpień 1. Do dolnej części pokrywy 2 jest przymocowana tuleja 8, posiadająca dwa poprzeczne otwory. Dolny koniec trzpienia 1 opiera się o uchwyt 7, dający się przesuwac w kanale pokrywy i zaopatrzony w dwa otwory, poprzeczny i podłużny. Na tuleję 8 jest nałożona tuleja 9, także zaopatrzona w dwa poprzeczne otwory. Przez poprzeczne otwory w tulejach 8 i 9 i uchwycie 7 jest przeciągnięta drucziana zawlecčka a, sztywno przytrzymywana w uchwycie 7 zapomocą śrubki b, wkręconej w podłużny otwór uchwytu 7. Dolna część uchwytu 7 posiada wgłębienie równoległe do osi otworu poprzecznego, umożliwiające takie nastawienie, by wszystkie otwory uchwytu, tulei 8 i tulei 9 leżały na tej samej linii. W dolną część tulei 9, zawieszanej na wystających z tulei 8 końcach drutu a, jest wkręcona płytka 4, zaopatrzona w iglicę. Tuleja 9 wraz z płytką 4 jest spychana wdół działaniem ściśniętej sprężyny 3, której jeden koniec opiera się o tuleję 8. Przez nacisk na trzpień z kapturkiem następuje wygięcie się druczka zawlecčki a i wysunięcie się jej końców z otworów tulei 9, która pod wpływem działania ściśniętej sprężyny 3 opada nadół i powoduje uderzenie iglicy w spłonkę,

a zatem i wybuch miny. Zapalnik jest transportowany i przechowywany w stanie zupełnie zmontowanym z wyjątkiem tylko trzpienia z kapturkiem, co zabezpiecza go w zupełności przed wybuchem w razie nieprzewidzianych wstrząsów lub uderzeń.

Zasada wynalazku dopuszcza szereg odmian. Zamiast wysuwania drutu przez nacisk możliwe jest przecięcie go, zamiast druczka można stosować blaszkę, płytkę lub podobne środki. Istotne jest to, że w zapalniku jest umieszczona odpowiednia przeszkoda, wstrzymująca tuleję z iglicą, która zostaje usunięta przez nacisk na trzpień.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapalnik iglicowy do min, umieszczony w osłonie zaopatrzonej we wkręcaną pokrywę, znamieny tem, że do dolnej części pokrywy jest przymocowana tuleja (8), przez którą przechodzi zawlecčka podtrzymująca swojemi końcami tuleję (9), zaopatrzoną w iglicę.

2. Zapalnik według zastrz. 1, znamieny tem, że pokrywa jest zaopatrzona w podłużny kanał, w którym jest umieszczony dający się przesuwac uchwyt i trzpień, zaopatrzony w kapturek, przyczem uchwyt posiada poprzeczny otwór, przez który przechodzi zawlecčka podtrzymująca tuleję z iglicą.

3. Zapalnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że tuleja z iglicą jest osadzona na sprężynie, która opiera się o nieruchomą tuleję (8).

4. Zapalnik według zastrz. 2, znamieny tem, że uchwyt posiada zdołu otwór, w który jest wkręcona śrubka (b), unieruchamiająca zawlecckę w jego poprzecznym otworze.

5. Zapalnik według zastrz. 2, znamieny tem, że trzpień, dający się przesuwac i opierający się o uchwyt, jest zaopatrzony w kapturek i wystaje z pokrywy za-

palnika, wskutek czego nacisk zgóry na kapturek zostaje przekazany na uchwyt, który wygina zawleczkę i zwalnia tuleję z iglicą, umożliwiając rzucenie jej na spłonkę.

6. Zapalnik według zastrz. 1 — 5, znamienny tem, że kapturek jest otoczony o-

stoną gumową lub z podobnego materiału, która obejmuje całą górną część pokrywy.

Aleksander Wachs.

Józef Faber.

Zastępca: Z. Brem,
adwokat.

